

R. Fuchs & H. U. Fuchs, 2019

Povestea mărului

FCHgo.EU
An EU Horizon 2020 Project

Anna se află cu părinții ei la o benzinărie din apropiere.

S-a întors de la magazin.
Tata i-a cumpărat un măr
pentru că-i era foarte,
foarte foame.

Mama ei spune zâmbind,
că combustibilul pe care îl
alimentează, este hrana pentru
mașină.

Anna mănâncă imediat mărul pentru a se „realimenta”
și pentru a-și „reporni motoarele”.
„Se pare că ți se reîncarcă bateriile.” spune tatăl Annei.

Acasă, Anna a observat un măr mare care creștea în curte. Este începutul primăverii. Copacul are frunze frumoase de culoare verde deschis.

Încă mai sunt flori pe el și primele mere mici atârnă de ramuri.

Se întuneca.

Părinții au chemat-o pe Anna la cină. Curând a venit vremea să se culce.

Când a adormit, Anna s-a gândit că abia așteaptă să vadă primele mere crescând.

În următoarele luni de vară,
copacul s-a schimbat încet-încet.
Frunzele au devenit mai dense și
mai întunecate.
Multe mere mici au căzut
din copac și au rămas pe jos.

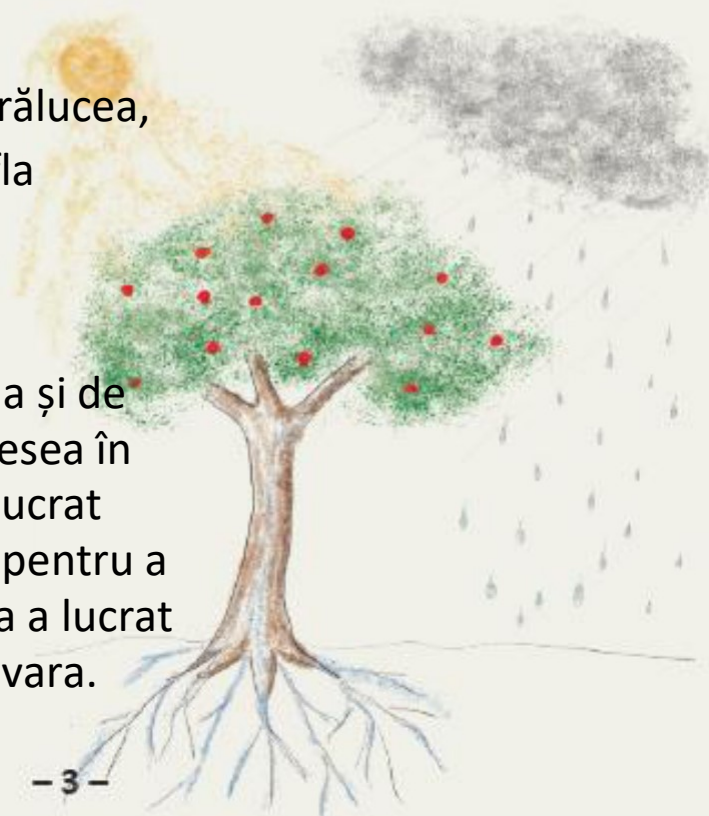

Cele rămase pe ramuri
erau din ce în ce mai mari.

Încet-încet coaja mărului
devenea roșu auriu.

În acel moment, soarele strălucea,
ploaia cădea, iar vântul sufla
printre crengi și frunze.

Fără să fie observate de Anna și de
prietenii ei, care se jucau adesea în
curtea din spate, forțele au lucrat
pentru a schimba copacul și pentru a
face merele să crească. Forța a lucrat
neobosit, zi și noapte, toată vara.

O mare parte din activitatea acestor forte a fost realizată în frunze.

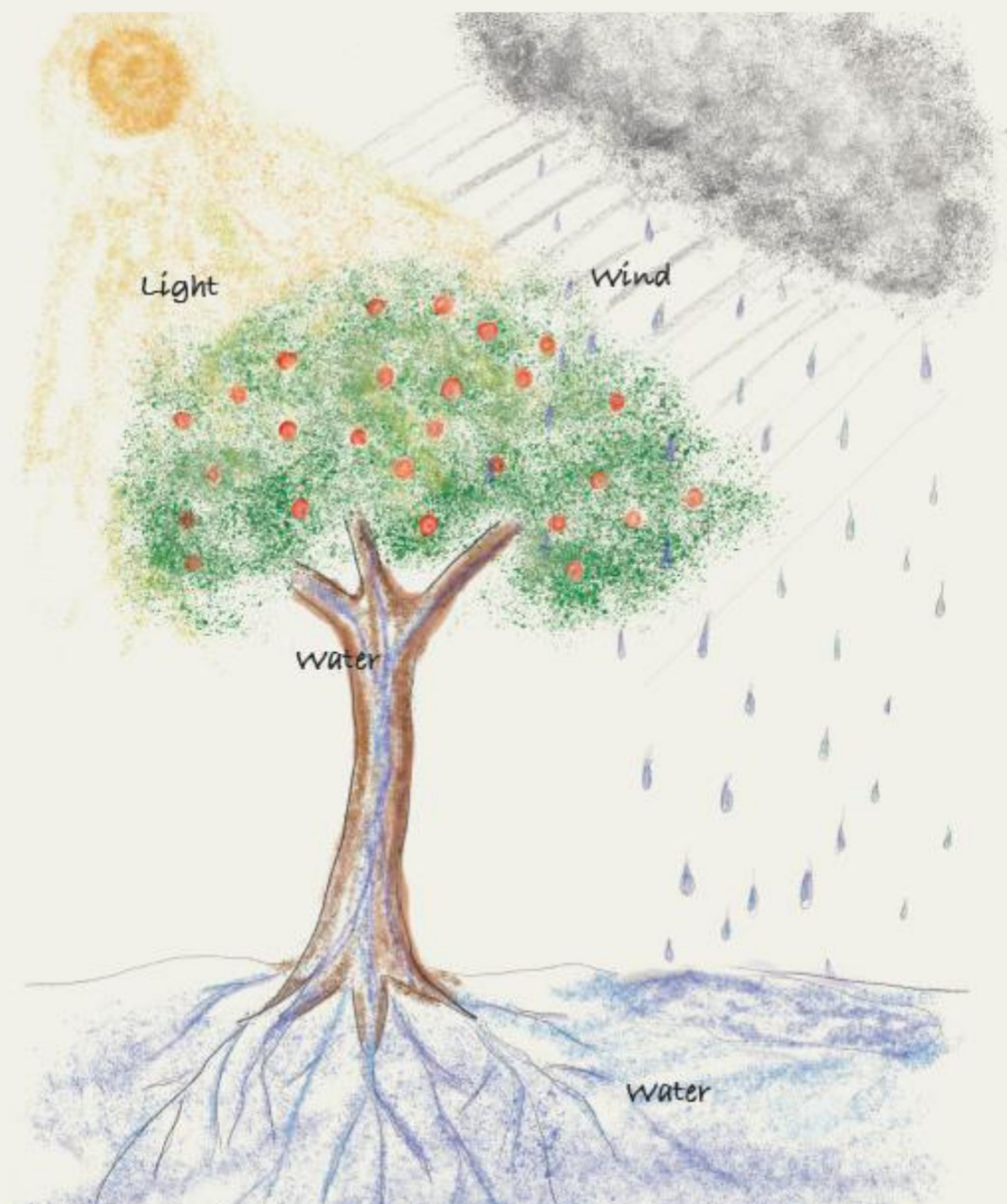
În zilele calde, însorite, în briza uscată de vară care sufla ușor prin copac, frunzele renunțau la multă apă în aer, și vântul a dus-o departe.

Apa care se împrăștiase cu vântul, din frunze și crengi, trebuia înlocuită.

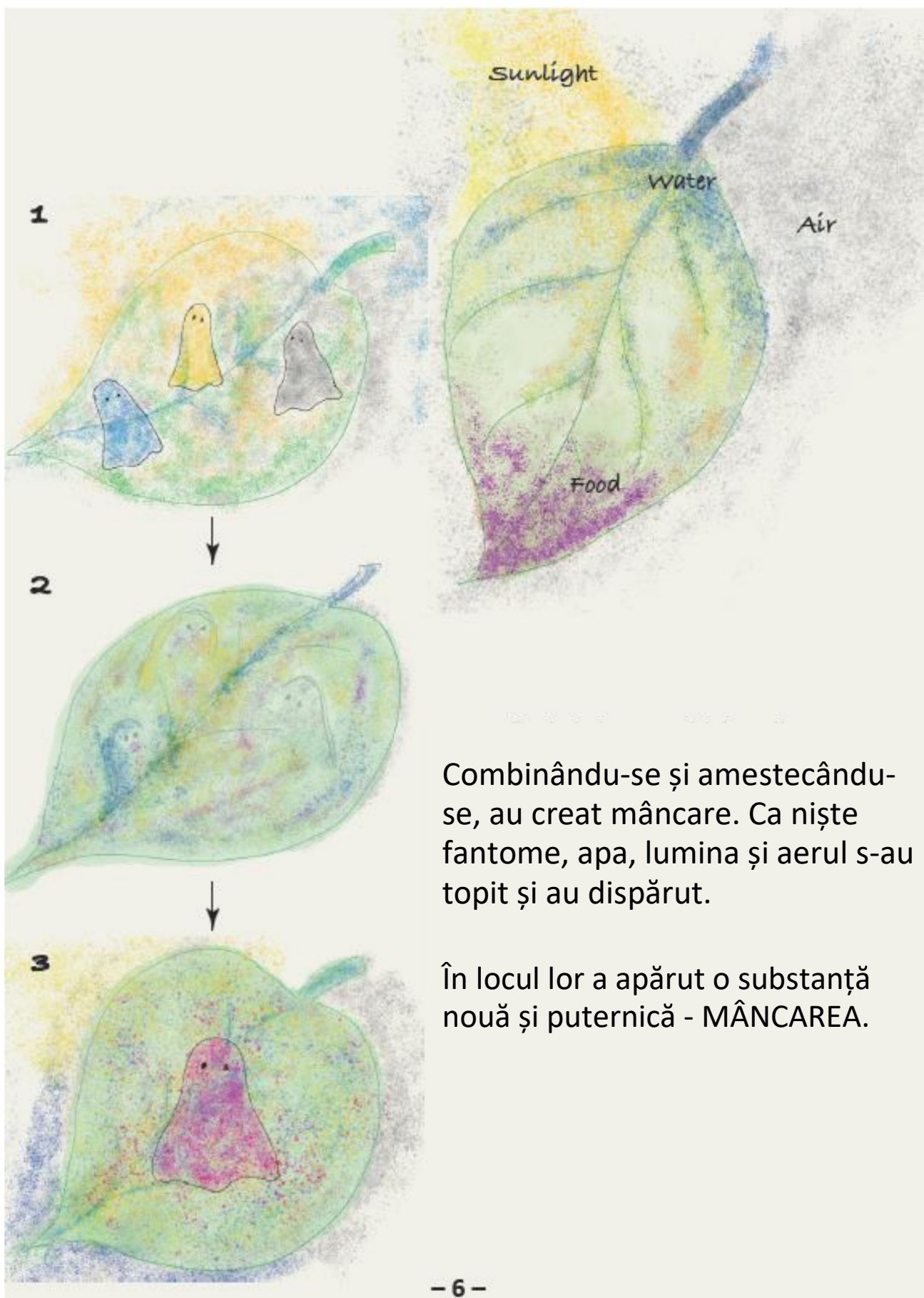
Copacul trăgea această apă din sub pământ, unde rădăcinile copacii au ajuns atât de adânc cât au putut, ca niște mâini mari în căutarea apei.

Rădăcinile luau toată apa, pe care au putut-o găsi.

Cu toate acestea, o parte din apa din frunze avea lucruri mai bune de făcut...

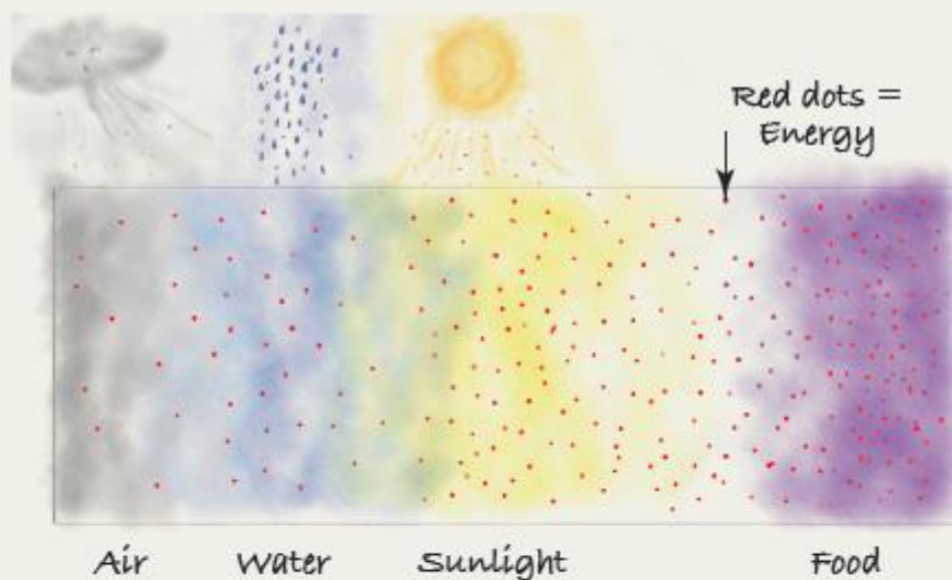
Apa s-a combinat cu lumina soarelui care cădea pe frunze și cu aerul care trecea prin porii frunzelor.

Combinându-se și amestecându-se, au creat mâncare. Ca niște fantome, apa, lumina și aerul s-au topit și au dispărut.

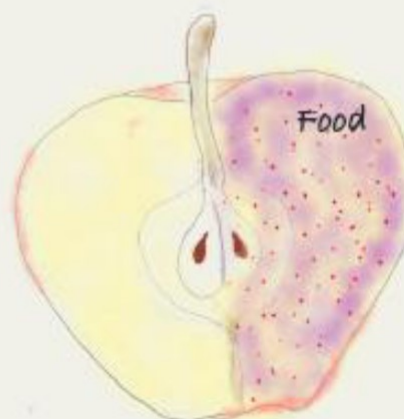
În locul lor a apărut o substanță nouă și puternică - MÂNCAREA.

Împreună, lumina soarelui, aerul și apa erau foarte puternice. Lumina soarelui, în special, a adus cu ea o mulțime de energie. Atunci când apa, aerul și lumina se întâlnesc, ele eliberează energie.

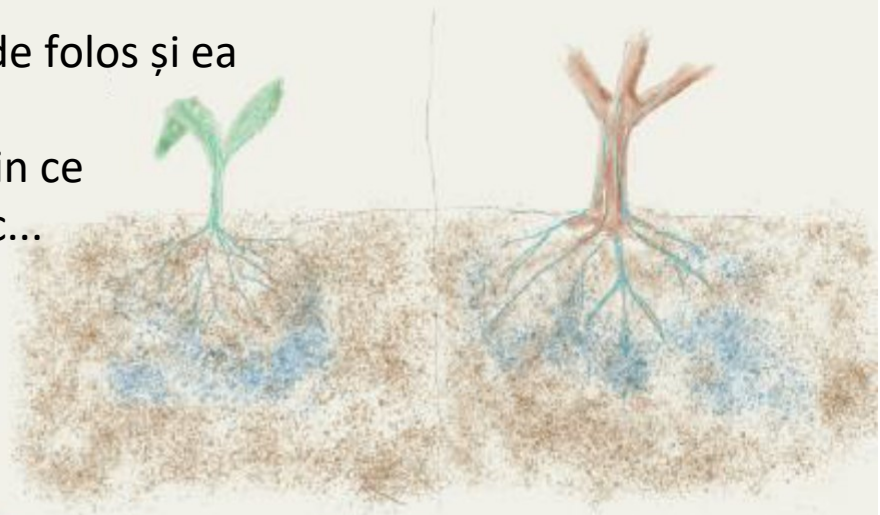

Mâncarea a consumat energia pe care i-o dădeau cele trei duhuri. Duhurile s-au transformat într-o substanță puternică.

Alimentele își păstrau toată energia până când era nevoie de ele. Până când a fost folosită pentru a face copacul să crească și să fie puternic. Până când va fi folosită de oameni și de animalele care vor mânca din fructul pomului.

Mâncarea a fost de folos și ea
copacului însuși.
A făcut copacul din ce
în ce mai puternic...

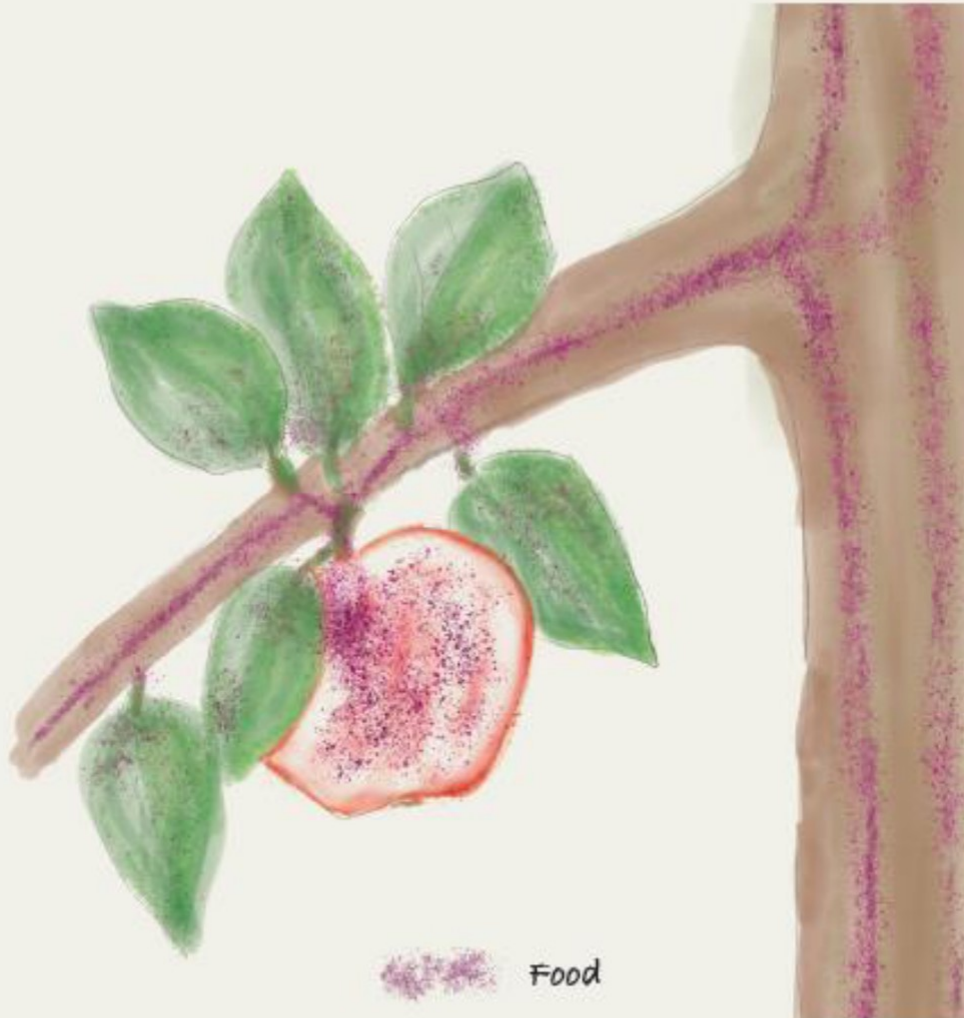
A fost acolo și pentru semințele
din mere. Când un măr cade pe
pământ, poate crea un nou
copac....

Mâncarea a fost acolo
pentru Anna, și pentru prietenii
ei și părinților.
Poate servi oricui,
care a mâncat merele
frumoase, care au făcut
să crească din ele
copacul.

În frunze, în mod continuu, se producea hrană în mod constant din aer, lumină solară și apă.

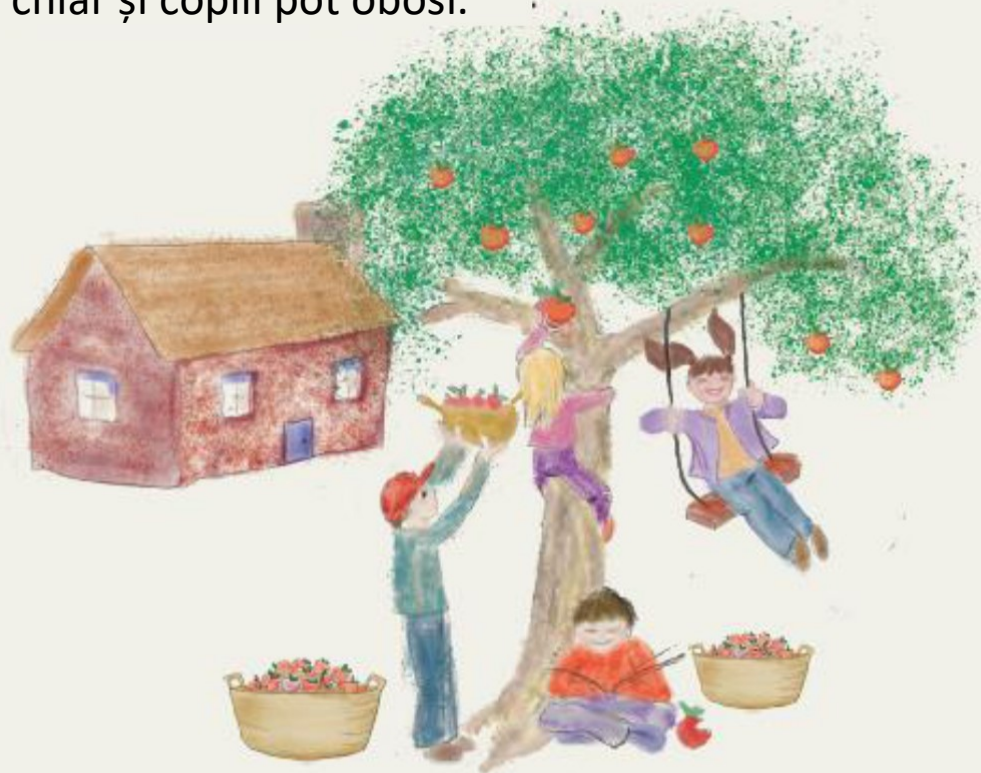

Acesta a călătorit de la frunze la toate părțile copacului și la merele în creștere. În mere mâncarea a fost depozitată - nu a fost folosită în mod corespunzător. A fost lăsată acolo pentru viitor, în toamnă, pentru Anna.

* * * * *

Într-o frumoasă zi de toamnă, Anna se joacă în curte cu prietenii ei. Se pare că se joacă de mult timp și neobosit.

Dar chiar și copiii pot obosi.

Au zărit un copac cu mere mari, roșii și coapte. Se duc acolo unde o creangă încărcată cu mere atârna deosebit de jos. Fiecare alege cel mai frumos măr în opinia sa.

Își mănâncă merele. Ei simt imediat o revenire a energiei. Mama Annei se uită pe fereastră și le strigă. „Se pare că bateriile voastre sunt reîncărcate!”